

ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ Василь-Всеволод (01. 06. 1903, Станіслав, нині Івано-Франківськ — 30. 06. 1973, Він-

ніпеґ) — церковний діяч УГКЦ. Учасник укр.-польс. війни у складі УГА. Закін. Львів. духовну академію, навч. в Укр. таєм. університеті (Львів). 1925 висвяч. на священника-редемпториста. 1928–35 — місіонер на Волині. Від 1935 — ігумен монастиря отців Редемптористів у Станіславі, 1941–42 — у м. Кам'янець-Подільський, 1942–45 — у Тернополі. Після ліквідації УГКЦ перейти до РПЦ відмовився. Заарешт. 11 квітня 1945, засудж. до смерт. кари. 1949 вирок замінено на 10 р. ув'язнення в ГУЛАГу. Звільнений 1955, жив у Львові під наглядом органів КДБ. 1963 у Москві таємно висвяч. митрополитом Й. Сліпим на єпископа, очолив підпіл. УГКЦ. Заарешт. удруге 2 січня 1969, засудж. до 3-х р. суворого режиму у Комунар. в'язниці на Донбасі. Звільнений 1971, виселений до Югославії, звідки переїхав до Риму, 1972 — до Канади. 27 червня 2001 беатифікований Папою Іваном-Павлом II. У 2002 мощі В. перепоховано у церкві св. Йосифа у Вінніпезі.

С. І. Дмитришин, І. С. Бриндак

Бібліографічний опис:

Величковський Василь-Всеволод / С. І. Дмитришин, І. С. Бриндак // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33381>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).